

Skatteyder, ere affholdte, ikke længere skulle have Indflydelse paa Skattens Ansættelse, undtagen naar han selv begjærer det og tillige naar han bruger Selvangivelse. Jeg troer, at der er Meget, der taler for, at lade det blive ved det Forslag, som Ministeriet selv tidligere har gjort; imidlertid er jeg dog i denne Henseende ikke saa væsentlig uenig med det nu gjorte Forslag, at jeg skulde lægge megen Vægt paa, hvilket Resultat man kommer til. Derimod skal jeg omtale den Afvigelse fra Communalbestyrelsens Forslag med Hensyn til Scalaen, som indeholdes i § 10. Den bestaaer da væsentlig deri, at Ministeriets Udkast begynder med at beskatte en Indtægt af 300 Rd. aarlig, medens Communalbestyrelsen har erklæret sig for, at man først skulde begynde med at beskatte 400 Rd., og at man derefter skulde stige til 3000 Rd., saa at altsaa alle Indtægter under 3000 Rd. bleve forholdsvis temmeligere beskattede end Indtægten over 3000 Rd. Det man fra Communalbestyrelsens Side væsentlig har indvendt imod at gaae ned til 300 Rd., er det overordentlige Besvær, som det vil medføre baade at ligne og opkræve denne Skat, idet man derved kommer til at berøre et overordentlig stort Antal Personer i Stillinger, som det er vanskeligt at komme efter, som idelig stifte Bolig, og hvis Evne tillige er saa ringe, at det vil have stor Vanskelighed at faae endog kun et lille Bidrag af dem. En Indtægt af 300 Rd., der svarer til omtrent 5 Mk. om Dagen, er heller ikke mere end en Arbeidsmand i Kjøbenhavn i Gjennemsnit har, og det kan heller ikke antages at være mere, end han behøver for at tilfredsstille sine Fornødenheder, især hvis han ikke er alene. Ligeledes har man ogsaa meent, at det var for tidligt at standse med Hælpelsen ved en Indtægt af 2000 Rd., da en Indtægt af 2000 Rd. snarere maa anses som en Mellemindtægt, som en jævn god Indtægt i Kjøbenhavn. Den høitærede Minister har heller ikke angivet Grunden, hvorfor han i denne Henseende er afvejet fra Communalbestyrelsens Indstilling. Jeg troer imidlertid at turde forudsætte, at det har været hans Tanke, at denne Skat skulde benyttes over hele Riget, hvis der nogenstunde blev Trang for Staten til at skaffe sig en Indtægt igjennem en Indkomstskat. Jeg misbilliger ikke den

Tanke, han saaledes har havt, men jeg troer alligevel ikke, det vil lede til det Resultat. Skulde man nogenstunde komme dertil, antager jeg, at man hellere end at komme til at gaae den Vej, maatte see at enes om de Regler, hvorefter den Sum, man ønsker tilveiebragt, skulde lignes mellem Landets Communer, og da overlade hver Commune at skaffe sit Beløb tilveie efter de Regler, der gjælder i den. Der vil ikke være nogen Nødvendighed for, at der i den Henseende er Lighed i alle Landets Communer. En saadan Lighed eksisterer heller ikke nu. Den samme Indtægt i Kjøbenhavn og i en fjern Commune paa Landet kan altsaa ikke sammenlignes, og man har derfor ogsaa i andre Henseender stillet Kjøbenhavn anderledes med Hensyn til Beskatningsforholdet; saaledes nu med Hensyn til Bygningsskatten og tidligere med Hensyn til Consumtionsafgiften; denne var maaskee, til Skade og Overbeholdelse for Kjøbenhavn, der stillet anderledes end i de andre Communer, fordi man var gaaet ud fra den Betragtning, at Communerforholdet var anderledes der end de fleste Steder udenfor samme. Jeg troer derfor, at der er Anledning til at vende tilbage til den Scala, som Communalbestyrelsen har foreslaaet.

Med Hensyn til § 14 skal jeg omtale, at Ministeriet har troet det rigtigt at fastholde Paabudet om, at Skattelisterne skulle trykkes og kunne erholdes af Skatteyderne, medens Communalbestyrelsen har meent, at det vilde volde saamegen Tidspilde, Besvær og Beskæmning, at man hellere burde lade det blive ved, at de bleve fremlagte til offentligt Eftersyn. Jeg troer, at de Erfaringer, man har, og de Beregninger, der kunne lade sig anstille, tale for, at man skulde nøies med at fremlægge Listerne.

I § 16 har den høitærede Minister fastholdt det Forslag angaaende Sammensætningen af Overligningscommissionen, som findes i det oprindelige Udkast, nemlig at den skal bestaae af 3 Mænd, som ikke skulle vælges af Communalbestyrelsen, men af Kongen. Communalbestyrelsen har derimod meent, at den burde vælges af den, dog saaledes, at Overpræsidenten eller en anden af Regjeringen nærmere betegnet Mand blev Formand i Commissionen. Jeg